

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena VII.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

Inde hisce ostendam me, ubi erunt egressi foras:

Quò me assimularam ire ad mercatum, non eo.

ACTVS QVINTI SCENA VII.

DEMIPHO, PHORMIO, CHREMES.

De. Iis magnas merito gratias habeo, atque ago.

d Quando euenere hæc nobis frater prospere.

Quantum potest, nunc conueniendus Phormio est,

Priusquam dilapidet nostras triginta minas,

Vt auferamus. Ph. Demiphonem, si domi est,

visam: ut quod. De. at nos ad te ibamus Phormio.

Ph. De eadem hac fortasse caussa? De. ita hercle. Ph. credidi.

Quid ad me ibatis? ridiculum: an uereri mi,

Ne non id facerem, quod recepissem semel?

Heus, quanta quanta hæc mea paupertas est, tamen

Adhuc curauim unum hoc quidem, ut mi esset fides.

Ch. Est ne ea ita, ut dixi, liberalis? De. oppido.

Ph. Itaque ad uos uenio nunciatum Demipho,

Paratum me esse: ubi uoltis, uxorem date.

Nam omnes posthabui mihi res, ita uti par fuit,

Postquam, tantopere id uos uelle, animum aduorteram.

De. At hic dehortatus est me, ne illam tibi darem:

Nam qui rumor erit populi, inquit, si id feceris?

Olim cum honeste potuit, tum non est data:

Nunc uiduam extrudi, turpe est: ferme eadem omnia,

Quæ tute dudum coram me incusaueras,

Ph.

Ph. Satin' superbe illuditis me? De. qui? Ph. rogas?
 Quia ne alteram quidem illam potero ducere.

Nam quo redibo ore ad eam, quam contempserim?

Ch. Tum autem Antiphonem uideo ab sese amittere

Inuitum eam, inque. De. tum autem uideo filium

Inuitum sane mulierem ab se amittere.

Sed transi sodes ad forum, atque illud mihi

Argentum iube rursum rescribi Phormio.

Ph. Quod? nã ego perscripsi porro illis, quibz' debui.

De. Quid igitur fiet? Ph. si uis mihi uxorem dare,

Quam despondisti, ducam: sin est, ut uelis

Manere apud te illam, hic dos maneat Demipho:

Nam non est æquom me propter uos decipi;

Cum ego uestri honoris caussa repudium alteri

Remiserim, quæ tantundem dotis dabat.

De. I hinc in malam rem cum istac magnificentia

Fugitiue: etiam nunc credis te ignorari,

Aut tua facta adeo? P. iritor. D. tu ne hanc duceres.

Si tibi data esset? Ph. fac periculum. De. ut filius

cum illa habitet apud te, hoc uestrum consilium fuit.

Ph. Quæso, quid narras? D. quin tu mihi argentum cedo.

Ph. Immo uero tu uxorem cedo. De. in ius ambula.

Ph. In ius? enim uero si porro esse odiosi pergitis.

De. Quid facies? Ph. ego ne? uos me indotatis modo

Patrocinari fortasse arbitramini:

Etiam dotatis soleo. Ch. quid id nostra? Ph. nihil.

Hic quandam noram, cuius uir uxorem. Ch. hem.

De. quid est?

Ph. Lemni habuit aliam. Ch. nullus sum. Ph. ex qua filiam

suscepit: & eam clam educat. Ch. sepultum sum.

Ph.

- Ph. Hæc adeo ego illi iam denarrabo. Ch. obsecro,
Ne facias. Ph. ob, tu' is eras? De. ut ludos facit.
- Ch. Missum te facimus. Ph. fabulæ. Ch. quid uis tibi?
Argentum quod habes, condonamus te. Ph. audio:
Quid uos, malum, ergo me sic ludificamini
Inepti uostra puerili sententia?
Nolo, uolo: uolo, nolo rursus: cedo, cape:
Quod dictum, indictum est: quod modo erat ratum,
irritum est.
- Ch. Quo pacto, aut unde hæc hic rescivit? De. nescio,
Nisi, me dixisse nemini, id certo scio.
- Ch. Monstri, ita me dij ament, simile. Ph. inieci scrupulum.
De. hem,
Hiccine ut à nobis hoc tantum argenti auferat,
Tam aperte irridens? emori hercle satius est:
Animo uirili præsentiq; ut sis, para.
Vides tuum peccatum esse elatum foras,
Neque iam id celare posse te uxorem tuam:
Nunc quod ipsa ex alijs auditura sit Chreme,
Id nosmet indicare placabilius est.
Tum hunc impuratum poterimus nostro modo
Vlcisci. Ph. at at, nisi mihi prospicio, hæreo:
Hi gladiatorio animo ad me affectant uiam.
- Ch. At uereor, ut placari possit. De. bono animo es:
Ego redigam uos in gratiam, hoc fretus Chreme,
Cum è medio excessit, unde hæc suscepta est tibi.
- Ph. Ita ne mecum agitis? satis astute aggredimini:
Non hercle ex re istiu' me instigasti Demipho.
An tu, ubi peregre, tibi quod lubitum fuit, feceris,
Neque huius sis ueritus feminae primariæ,

Novo modo ei quin faceres contumelias ;

Venias nunc precibus lautum peccatum tuum ?

Hiscce ego illam dictis ita tibi incensam dabo ,

Vt ne restinguas , lacrumis si extillaueris .

De. Malum , quod isti dij , deæq; omnes duint .

Tanta ne affectum hominem quenquam esse audacia ?

Non ne hoc publicitus scelus hinc deportarier

In solas terras ? Ch. in id redactus sum loci ,

Vt nesciam prorsus , quid agã cum illo . D. ego scio :

In ius eamus . Ph. in ius ? huc , si quid lubet .

De. Assequere , ac retine , dum huc ego seruos euoco .

Ch. Enim solus nequeo : accurre huc . P. una iniuria est

Tecum . Ch. lege agito ergo . Ph. altera est tecum Chreme .

De. Rape hunc . Ph. ita ne agitis ? enimvero uoce est opus .

Nausistrata exi . Ch. os opprime . D. impurum uide ,

Quantum ualet . Ph. Nausistrata inquam . Ch. nõ taces .

Ph. Taceam ? D. ni sequitur , pugnos in uentremingere .

Ph. Vel oculum exculpe : est , ubi uos ulciscar probe .

ACTVS QVINTI SCENA VIII.

NAUSISTRATA, CHREMES,

PHORMIO, DEMIPHO.

N. Vi nominat me ? Ch. hem. Na. quid istuc tur

q ba est obsecro

Mi uir ? Ph. hem quid nunc obticuisti ? Na.

quis hic homo est ?

Non mihi respondes ? Ph. hiccine ut respondeat ?

Qui hercle , ubi sit , nescit . C. caue isti quicquã creduas .

Ph.